

เวทีพูนพลังครูครั้งที่ 1 : ครูสอนลักษณะนิสัยที่ดี

ช่วงนำเสนอการแลกเปลี่ยนกลุ่มย่อย 8 กลุ่ม และผู้ทรงคุณวุฒิ

วันเสาร์ ที่ 14 พฤศจิกายน 2558 ณ ห้องประชุม วายุภักษ์ 6-7

โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

ห้องเรียนรู้ที่ 7

ครูต้นเรื่อง : คุณครูอรุณวรรณ กลั่นกลิ้ง (ครูตุ้ม) โครงการเพาะพันธุ์ปัญญา สกว.

เรื่อง : “ทำให้เด็กมีความมุ่งมั่นอดทน ฝึกฝนตนเอง ผ่านการทำโครงการ”

ตัวแทนนำเสนอความรู้ : ดร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และตัวแทนคุณครูผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เนื้อหาการเรียนรู้ :

ความคิดเห็นจากตัวแทนคุณครูผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ประเด็นการเรียนรู้ที่น่าสนใจห้องครูตุ้ม คือ ครูสามารถนำพาเด็กที่เรียนอ่อน เด็กขาดเรียน หนีเรียน หรือมีปัญหาต่าง ๆ เรื่องการเรียน ให้สามารถกลับมาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข โดยใช้โครงงานวิทยาศาสตร์ ท้องถิ่นมาเป็นเครื่องมือในการนำพาการเรียนรู้แก่เด็กนักเรียน (จากเด็กที่ไม่เคยเข้าห้องเรียน กลับมาตั้งใจเรียนและมีความสุขในการเรียนรู้)

ครูตุ้มใช้กระบวนการจิตปัญญาศึกษาสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่เด็กนักเรียนกลุ่มดังกล่าว กล่าวคือ ครูจะให้ความเข้าใจแก่นักเรียน ใช้จิตวิญญาณของความเป็นครู ไม่บังคับ ให้อิสระ ให้โอกาสแก่นักเรียน จึงทำให้เด็กมีความสุขในการเรียนรู้ และใช้เทคนิคการทำโครงงานผ่านวิจัย มาฝึกทักษะกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม ปนการปฏิบัติ พาเด็กไปเรียนรู้นอกห้องเรียน ออกเรียนรู้ชุมชน มีปราชญ์ชาวบ้านมาเป็นครูร่วมสอนความรู้ท้องถิ่นแก่เด็ก ๆ การเรียนรู้นอกห้องเรียนทำให้เด็กนักเรียน กล้าคิด กล้าทำ กล้าพูด เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง โดยมีคุณครูคอยให้กำลังใจ คอยช่วยเหลืออยู่เสมอ ครูตุ้มใช้จิตวิญญาณของความเป็นครูในการนำพาการเรียนรู้แก่เด็ก

ความคิดเห็นจากคร.เจือจันทร์ จงสถิตอยู่

สิ่งที่สรุปได้คือ “ครูต้องเรียนรู้ตลอดเวลา” คือ คุณลักษณะของการเป็นคุณครูที่ดี

ประเด็นของห้องเรียนรู้นี้ดังกล่าวนั้นคือ ทำอย่างไรที่จะสอนเด็ก LD เด็กไม่ชอบเรียนรู้ ให้ได้เรียนรู้จากการทำโครงการได้ ซึ่งครูก็สะท้อนว่าการพาเด็กลงมือทำกิจกรรมเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กมีความสุขกับการเรียนรู้ได้ เพราะการพาเด็กทำเป็นการที่ทั้งสร้างการเรียนรู้และสร้างลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเด็ก คุณครูไม่ควรยึดติดกับกรอบการประเมินผลเด็กแบบเดิม ๆ แต่สามารถดูจากผลงานหลาย ๆ ด้านของเด็กได้

การทำโครงการสิ่งที่สำคัญ คือ เด็กที่เรียนอ่อน เขาได้เห็นคุณค่าในตนเอง เด็กมีพื้นที่ขึ้นของตนเอง แล้วเวลาเด็กทำโครงการเด็กจะไม่ได้รู้สึกว่าเป็นโครงการของคุณครู แต่เขาจะรู้สึกเป็นเจ้าของของการเรียนรู้ของตนเอง ครูอาจจะช่วยเลือกภาพใหญ่ให้กับเด็กว่าจะเรียนรู้เรื่องอะไร เช่น เรียนรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นต้น แต่ในหัวข้อเรื่องลึกลงไป เด็กจะเป็นผู้เลือกเอง หัวใจของการทำโครงการคือ “เด็กเป็นเจ้าของของการเรียนรู้ของเขา” เมื่อเด็กได้เรียนรู้กระบวนการด้วยตนเอง ผลการเรียนรู้หรือเรื่องต่าง ๆ ก็จะตามมาเอง

อีกประเด็นสำคัญ คือ เรื่องการประเมินผล ครูผู้มีการประเมินผลตัวเด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ดูพฤติกรรม วิธีกระทำของเด็ก มีการให้คะแนนเด็กตามผลงาน/กระบวนการที่ทำเป็นสิ่งที่สำคัญ มากกว่าที่จะไปเอาคะแนนขั้นสุดท้ายไปตัดสินเด็ก ไม่ตัดสินเด็กด้วยเกรด ในบางครั้งครูตัดสินเด็กเร็วเกินไป ว่าเด็กเป็น LD จากการประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา ในเด็กที่ถูกจัดกลุ่มว่าเป็น LD 20 คน แท้จริงแล้วเป็น LD แค่ 3 คน ที่เหลือจะเป็นกลุ่มเด็กที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาครอบครัว เป็นต้น ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของเขา ดังนั้นครูไม่ควรตัดสินเด็ก อย่างเพิ่งตัดสินเด็ก จนกว่าจะเรียนรู้เข้าใจเด็กจริง ๆ